

reaet vil være ansvarlig efter dansk rets almindelige regler.

Der henvises til betænkningen side 152-155.

Til § 28

Bestemmelsen foreskriver i lighed med presselovens § 17, 1. pkt., at Rigsadvokaten bestemmer, om der af det offentlige skal rejses tiltale i anledning af indholdet af et massemedie, der er omfattet af loven. Denne påtalekompetence fraviger de almindelige påtaleregler i retsplejeloven og er navnlig begrundet i hensynet til ensartethed i påtalepraksis.

Til kapitel 4

Erstatningsansvar for mediernes indhold

Indenlandske periodiske skrifter

Til § 29

Bestemmelsen, der afløser presselovens § 6, stk. 7, fastlægger, hvem der bærer erstatningsansvaret for indholdet af et indenlandsk periodisk skrift.

Erstatningsansvarsreglen i presselovens § 6, stk. 7, bygger i det væsentlige på samme principper, som gælder vedrørende strafansvar. Et erstatningsansvar efter presseloven kan derfor ved den her i riget trykte presse som altovervejende hovedregel kun pålægges redaktøren og forfatteren. Navnlig vil udgiveren ikke ifalde et arbejdsgeberansvar efter DL 3-19-2, men udgiveren hæfter dog for erstatningsbeløb idømt redaktøren.

Der har i Medieansvarsudvalget været enighed om, at erstatningsansvaret for alle massemedier, i lighed med presselovens ordning for skrifter, bør placeres efter samme regler, som gælder for strafansvaret. Justitsministeriet deler udvalgets opfattelse og lovforslagets § 29 svarer derfor til udkastets § 29.

Bestemmelsen indebærer, at erstatningsansvar for indholdet af et indenlandsk periodisk skrift påhviler dem, der kan ifalde strafansvar; kredsen af ansvarssubjekter er således den samme, og placeringen af ansvar på et eller flere af de mulige ansvarssubjekter sker efter samme regler, som når det drejer sig om at gøre strafansvar gældende. Der ligger ikke i bestemmelsen, at kun strafbare handlinger kan medføre erstatningsansvar; om en artikel el.lign. i et periodisk skrift kan medføre erstatningsansvar, beror på, om indholdet efter dansk rets almindelige erstatningsregler er retsstridigt. Bestemmelsen svarer med enkelte modifikationer til presselovens § 6, stk. 7, idet dog den subsidiære erstatningsregel i denne bestemmelses sidste pkt. ikke er medtaget.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.1. og 4.4. samt betænkningen, kapitel 6.

Til § 30

Efter presselovens § 12, stk. 1, hæfter udgiveren for erstatningsbeløb og sagsomkostninger idømt redaktøren af et periodisk skrift på grund af skriftets indhold, og der kan søges fyldestgørelse gennem udlæg hos udgiveren på grundlag af dommen over redaktøren; det gælder, selv om udgiveren ikke har været inddraget under retssagen om erstatningsansvaret. Justitsministeriet foreslår denne hæftelsespligt for udgiveren opretholdt og udvidet til også at omfatte erstatninger og sagsomkostninger idømt forfatteren og meddeleren, hvad enten disse er medarbejdere ved skriftet, eller dette ikke er tilfældet. Bestemmelsen fastslår, at udgiveren hæfter umiddelbart, hvilket indebærer, at udgiverens hæftelse fortsat svarer til, hvad der gælder for en selvskyldnerkautionist. Det følger af almindelige retsgrundsætninger, at udgiveren har regresgang mod den, der efter lovforslagets § 29 er erstatningsansvarlig.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2. og 4.4. samt betænkningen, kapitel 6.

Radio- og fjernsynsudsendelser

Til § 31

Bestemmelsen er parallel med § 29 og fastslår, at også for radio- og fjernsynsudsendelser påhviler erstatningsansvaret dem, der kan ifalde strafansvar for udsendelsernes indhold. Kredsen af ansvarssubjekter og de nærmere betingelser for at pålægge et eller flere af disse erstatningsansvar er således i overensstemmelse med lovforslagets bestemmelser om strafansvaret for radio- og fjernsynsudsendelser. Jf. i øvrigt bemærkningerne til § 29.

Det hidtidige erstatningssystem for radio- og fjernsynsudsendelser, som bygger på dansk rets almindelige regler om erstatningsansvar med tillæg af de særlige regler i radiolovens §§ 23 og 23 a forlades hermed. I konsekvens heraf foreslås det i lovforslagets § 57, at de nævnte bestemmelser i radioloven ophæves.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2. og afsnit 4.4. samt betænkningen, kapitel 6.

Til § 32

Bestemmelsen svarer med en redaktionel ændring til § 32 (flertallets forslag) i betænkningens lovudkast.

Bestemmelsens *stk. 1, 1. pkt.*, er identisk med hæftelsesreglen i § 30, idet dog ordet udgiveren er erstatet af Danmarks Radio, TV 2, TV 2's regionale virksomheder, foretagender, der har tilladelse til lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed, og TV 2-reklameaktieselskabet. Bestemmelsen i *stk. 1, 2. pkt.* skyldes, at reklamevirksomheden i TV 2 er henlagt til et selv-